

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4214

4 PAGINI — 20 BANI

Simbătă, 1 decembrie 1962

Utilaje moderne

La întreprinderea textilă din Galați au fost montate în ultimele luni o serie de noi utilaje. Printre acestea se află 230 de răboale automate, mai multe mașini de cardat cu dispozitive de oprire automată, mașini de bobinat, un urzitor de mare productivitate și altele. Pentru supraviețuirea acestor utilaje moderne în întreprindere au fost organizate cursuri speciale, la care a luat parte un mare număr de muncitori și tehnicieni.

Concomitent cu modernizarea utilajului, aici s-a trecut la aplicarea unor noi procedee tehnologice. Între altele s-a introdus de curând o rețetă îmbunătățită de înclucire a urzelilor.

Înzestarea cu utilaje noi, creșterea calificării muncitorilor, introducerea unor noi metode de fabricație au determinat creșterea producției cu circa 8.400 m țesături pe zi, precum și mărirea indicelui de calitate a producției de fire și țesături cu 2 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut.

(Agerpres)

Eleștee pe terenuri mlăștinoase

Colectivității din Mădăraș, regiunea Crișana, au acumulat o bogată experiență în amenajarea terenurilor pe unele terenuri mlăștinoase care nu pot fi desecate și cultivate cu cereale. Anul acesta, din valorificarea pestelui crescut în bazinele și eleșteele sistematic amenajate pe 56 ha de terenuri mlăștinoase, improprii agriculturii, colectivității au obținut venituri în valoare de aproape 400.000 lei.

Preluând experiența colectivității din Mădăraș, numeroase alte gospodării colective din regiunea Crișana, printre care și cele din Zerind, Vărsand, Chereșig și altele au amenajat pe aproape 200 hectare de terenuri mlăștinoase eleștee pe care le-au populat cu crap.

(Agerpres)

Cititi

PAG. A II-A: CĂMINUL CULTURAL — ÎN VIAȚA SATULUI SOCIALIST

Insemnări despre folosirea bazei materiale a culturii în cîteva din satele regiunii Galați.

Constantin Băjarcă îi este recomandat de muncitorii Șantierului naval „1 Mai”-Brăila în acest fel: strungar frunțos (și depășește zilnic norma cu 20—25 la sută); elev frunțos la școala serală (are numai note de 9 și 10). Cu tînărul strungar poți discuta despre melodele noi de muncă și despre minunatele

locuri din Uniunea Sovietică pe care le-a vizitat recent. Să facem deci o precizare — pentru meritele sale în producție, de curînd a fost trimis într-o excursie în marea țară a constructorilor comunismului.

Foto: I. CUCU

Însemnări de la consfătuirea

cu responsabilii posturilor utemiste de control din orașul Sibiu

Recent, Comitetul orașesc U.T.M. Sibiu a organizat o consfătuire cu responsabilii posturilor utemiste de control. Problemele care au sursat cele mai multe discuții s-au referit la competența și operativitatea cu care aceștia generalizează experiența bună, sesizează neajunsurile, propun măsuri de îndreptare etc.

Am considerat că descoperirea rezervelor interne care să ducă la îmbunătățirea calității produselor și sesizarea lor conducătorii secției trebuie să constituie obiectivul principal al activității noastre, spunea în consfătuire Iulius

COMPETENT, OPERATIV!

Kirschner, membru al postului utemist de control din secția freze-introiecare a Uzinelor „Independența”. Faptul că din colectivul nostru fac parte tehnicianul Andrei Dosza, George Baidoc, Victor David și alți tineri frunțosi în producție, tineri care se bucură de respectul și stima tovarășilor de muncă ne-a ajutat să cunoaștem în permanență problemele esențiale ale producției. Cum procedăm noi?

În primul rînd, ne străduim să cunoaștem problemele „cheie” ce se pun în legătură cu calitatea produselor. În acest sens, ne consultăm în permanență cu conducerea secției, cu maistrii, inginerii, controlorii tehnici de calitate, cu muncitorii frunțosi.

Metoda noastră principală prin care desfășurăm o activitate de cunoaștere, de creștere a problemelor producției, este rîndul. Întotdeauna, el are un obiectiv precis, concret. Avem grijă ca la această activitate să antrenăm cu noi și cîteva specialiști din secție; controlorii tehnici de calitate, maistrii, inginerii.

De curînd am organizat un astfel de rînd. Ne-am oprit mai întîi la mașina unde lucrează tînărul Ilie Basarabă. Era aproape de terminarea celor opt ore de lucru. Piesele executate de Basarabă, orînduite frumos în lădița de lîngă mașină, așteptau să fie controlate și trimise

la magazia de produse finite. Toate erau de bună calitate. Stînd de vorbă mai mult cu tînărul respectiv ne-am dat seama că la baza succeselor lui stau buna organizare a locului de muncă, constiințiozitatea cu care execută fiecare operație, grija pentru deplină folosire a timpului de lucru. În rîndul nostru constatăm asemănătoare am făcut și la tînărul Vili Bardan. Arhip Floca și alții, care în ziua respectivă executaseră numai lucrări de bună calitate.

Am întîlnit însă și alte aspecte. Ion Gurcă și Friderich Votseh mai scăpaseră pe lîngă piesele bune executate și unele care necesită reparații sau care nu mai puteau fi folosite. Cum este și firea, am cîntat să aflăm și motivele. Tînărul în cauză neglijaseră în ziua aceea un fapt esențial în munca lor — organizarea locului de muncă, pregătirea și folosirea celor mai corespunzătoare scule. Or, neavînd scule potrivite, ei au fost lipsiți de posibilitatea de a executa corect fiecare operație, necesitînd astfel prescripțiile tehnologice.

Am sesizat aceste lucruri conducătorii secției, organizații U.T.M. La puțin timp după rînd, organizația U.T.M. a stabilit să fie făcut un schimb de experiență în care Ilie Basarabă să demonstreze tovarășilor săi de muncă cum își

organizază munca, metodele folosite. Frunțosii au primit sarcina să se ocupe de tinerii cu rezultate mai slabe. Satisfacția acțiunii noastre a constituit-o faptul că tot mai mulți tineri au devenit la rîndul lor frunțosi.

Munca de fiecare zi, rezolvarea sarcinilor ce ne stau în față — a intervenit în discuție tovarășul Gerhard Stamp, responsabil postului utemist de control de la Întreprinderea „7 Noiembrie”-ne-am dovedit necesitatea unei largi intervenții. Trebuie să cunoaștem permanent cele mai importante probleme pentru a fi cît mai operativi. Realizînd acest lucru, acțiunile pe care le întreprindem sînt eficiente, sînt în măsură să stimuleze și mai mult activitatea tinerilor în producție.

Într-un timp, în secție se depășeau consumurile specifice. Ne-am ocupat de acest lucru, am urmărit muncă fiecărui tînăr și am făcut propuneri care să ajute la remedierea lipsurilor acestora. Altădată, erau creații determinate de faptul că, lucrînd neatenți, unii tineri soțtau produse de calitate a II-a la calitatea I. Am discutat cu cei ce făceau acest

VASILE DINULESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Tipuri noi de materiale didactice

Peste 100 tipuri noi de materiale didactice, în zeci de mii de exemplare, necesare elevilor pentru a-și primi inducție, metode didactice, aparate pentru punerea în evidență a cîmpului magnetic, truse de electrochimie. Au fost întocmite de asemenea o serie de planșe și dispozitive „înălțimi” și dispozitive „înălțimi” globuri terestre, hărți în relief, muleje ale sfîrșitului nostru democorpului omnesc etc. Pentru laboratoarele

de fizică au fost realizate celule fotoelectrice, mașini pentru producerea curentului elevilor pentru a-și primi inducție, metode didactice, aparate pentru punerea în evidență a cîmpului magnetic, truse de electrochimie. Au fost întocmite de asemenea o serie de planșe și dispozitive „înălțimi” și dispozitive „înălțimi” globuri terestre, hărți în relief, muleje ale sfîrșitului nostru democorpului omnesc etc. Pentru laboratoarele

monumente ale naturii.

Școlile de cultură generală din țară au primit acum aceste materiale didactice în valoare de aproape 20 milioane lei, cu circa 3 milioane lei mai mult decît anul trecut. Școlile au primit de asemenea numeroase surse de materiale sportive în valoare de aproape 2 milioane lei. (Agerpres)

Colegi și prieteni, elevii Elena Trușcă și Iulian Grîncănu din clasa a VIII-a D de la Școala medie nr. 34, C. A. Roseții din Capitală învață și rezolvă împreună probleme de matematică și fizică. Ei se ajută reciproc în însușirea cît mai temeinică a lecțiilor.

Foto: N. STELORIAN

Într-un timp scurt, de cînd a luat ființă gospodăria colectivă, comuna Burlești din regiunea Suceava și împrejurimile ei au căpătat o nouă înflăcărare, specifică satului socialist. Pentru sectorul zootehnic au fost construite grajduri încăpătoare, traicne, Pantele dealurilor au fost terasate și plantate cu vișii. Holărișii să dezvolte necentenți averea obștească, colectivității de aici sînt preocupati în aceste zile de valorificarea unor noi surse de venituri. După cum se vede și din fotografie, ei lucrează la amenajarea unui iaz pentru pește.

Foto: AGERPRES

TOMA DRĂGHICI
inginer agronom
la G.A.C. Bărcănești,
regiunea Ploiești

TELEGRAMS

Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, Toi En Ghen, și președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene Kim Ir Sen, au trimis o telegramă de răspuns tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al R.P. Romine, și Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romine, prin care mulțumesc pentru felicitările ce le-au fost adresate cu prilejul realegerii lor în posturile de președinte al Prezidiului Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene și președinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene.

Ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, Paik Sen Cer, a trimis tovarășului Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Romine, o telegramă de mulțumire pentru felicitările adresate cu prilejul numirii sale în funcția de ministru al Afacerilor Externe a R.P.D. Coreene.

Mineri în drumeție

Tot mai mulți mineri din Valea Jiului au îndrăgit turismul. Iubitorii de drumeție își petrec zilele de odihnă vizitînd diferite orașe sau făcînd excursii în locuri pitorești din țară. De la începutul anului și pînă acum, peste 6.000 de mineri din acest bazin carbonifer au plecat în excursii organizate în grupuri. Ei au vizitat, printre altele orașele București, Brașov, Timișoara, Ploiești și Hunedoara.

(Agerpres)

Curs de perfecționare

La Fabrica de antibiotice din Iași s-a deschis zilele acestea un curs de perfecționare cu o durată de 7 luni. Cursul va fi frecventat pe serii de întregul personal tehnic-ingineresc al întreprinderii. Prima serie este alcătuită din 30 de tehnicieni și ingineri. Lecțiile, predate de medici, biologi, chimiști și farmacisti din învățămîntul superior din București și Iași au menirea să informeze pe cursanții asupra celor mai noi metode folosite în domeniul fabricării antibioticelor și folosirii lor în terapeutică.

(Agerpres)

Cum alegem tema adunării pionieresti

Nu rare sînt cazurile cînd instructorii se întreabă: oare ce să discutăm în adunarea pionierescă? Și-și bat capul să găsească o temă. Greșesc. Adunarea nu trebuie să ia naștere din frămîntarea instructorului de a găsi singur o temă: ea trebuie să-și aibă izvorul în însăși viața pionierilor cu care lucrează, în inițiativa pionierilor. Să nu înțelegem greșit: nu înseamnă că instructorul trebuie să vină în fața copiilor și să întrebe „ce adunare vreți să organizați?” Ei vor veni, firește, cu nenumărate propuneri — unele bune, altele năstrușnice. Pe care să le alegi? E greu să decizi. De aceea, e mai bine altfel. Aici trebuie să intervină tactul pedagogic al instructorului de pionieri. Iată, de exemplu, instructorul de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 98 din Capitală, consultîndu-se cu profesorii a ajuns la concluzia că pentru a-i ajuta pe toți pionierii să învețe bine și foarte

bine trebuie găsit mijlocul, accesibil lor, de a le trata de ce trebuie să învețe. Trebuie ajutați să vadă cum și unde se va valorifica învățătura lor, să privească munca lor în perspectivă. Prilejul s-a ivit. ...Într-o zi, pionierii clasei a VI-a s-au strîns în jurul instructorului de detașament. Din vorbă în vorbă, au aflat că ea lucrează la Institutul de Studii și Proiectări Energetice. Le-a explicat copiilor, pe înțelesul lor, ce anume face lucrătorii acestui institut, despre locul pe care îl ocupă electricitatea în opera de construire a socialismului. Copiii o ascultau atenți. Instructorul începu să le spună că numai pe Bistrița, de la Bicaz în jos, se mai construiesc încă multe hidrocentrale. Deodată se opri. — Văd că vă interesează — le-a spus instructorul. Vreți să discutăm mai mult despre aceste lucruri?

Copiii voiau într-adevăr să afle mai multe lucruri. — Ce-ar fi, tovarășe instructor, să organizăm o adunare cu această temă? au propus pionierii. Și, pe loc, au început să discute despre adunare. Se bucurau, era propunerea lor. Cine să vorbească despre documente de partid în care e vorba de dezvoltarea electricității și însemnătatea ei în dezvoltarea industriei în țara noastră? — a întrebat instructorul. Să ne vorbim despre dumneavoastră — au spus copiii. Și nu întîmplător. Unui copil i-ar fi fost greu să redea și să explice aceste date.

Despre Hidrocentrala „V. I. Lenin” pionierii au hotărît să vorbească un coleg de-al lor care a fost acolo. Alții au primit sarcina să alcătuiască un album, alții un fotomontaj. Cîteva pionieri s-au interesat de cîntecele, bucițile literare, poeziile în care e vorba de „Bistrița — apă zglobie”. Despre dezvoltarea rețelei de hidro și termocentrale a fost invitat să vorbească un tovarăș proiectant de la I.S.P.E. N-a lipsit nici pregătirea hărții cu indicațiile unde se află hidro și termocentrale construite în anii puterii populare.

Pregătirea adunării a durat circa trei săptămîni. În timpul desfășurării ei, pionierii au aflat lucruri noi, interesante. Și au mai aflat ceva foarte prețios: că toate aceste lucruri le-au realizat oameni deoseziți, stăpîniți de bogate cunoștințe. Concluzia cea mai apropiată copiilor? Să învețe bine la fizică, matematică, chimie... la toate materiile, căci toate cunoștințele le vor fi de folos în munca viitoare. Altădată, la Școala de 8 ani nr. 93 din București pionierii detașamentului 2 discutau cu instructorul superioră despre programul de activitate. — Să mergem să vizităm Muzeul de istorie a partidului — a propus cineva. — Ce-ar fi, le-a sugerat instructorul cu temă de luna viitoare a detașamentului s-o vizităm la muzeu? Astfel s-a născut tema adunării „Te slăvim și te cîntăm partidul iubit”. Au început pregătirile. Fiecare pionier a avut ceva de făcut. Unii au avut sarcina să

LUCREȚIA RANGA

(Continuare în pag. a III-a)

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

Intrevedere Mikoian-Kennedy

WASHINGTON 30 (Agerpres). — TASS transmite: Intrevederea dintre A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și J. Kennedy, președintele S.U.A., care a avut loc la 29 noiembrie a durat 3 ore și 15 minute.

După încheierea ei, A. I. Mikoian a declarat următoarele numeroșilor corespondenți americani și străini adunați la Casa Albă:

„Am avut cu președintele Kennedy un schimb de păreri în probleme care interesează cele două țări ale noastre, mai cu seamă în problema cubană. Ne-am înțeles cu președintele că vom da instrucțiunile corespunzătoare — guvernului sovietic, din partea sa, președintelui, la rândul său — reprezentanților noștri la New York pentru ca ei să continue tratativele legate de desăvârșirea reglementării situației din regiunea Mării Cariborului. Casa Albă a dat publicității o declarație în care se spune că au fost examinate un număr de probleme care prezintă un interes comun, atenția principală fiind concentrată asupra problemei cubane.

AL X-LEA CONGRES AL P.C. ITALIAN

Sosirea delegației P. M. R. la Roma

ROMA 30. — Corespondentul Agerpres transmite: Vineri seara a sosit la Roma delegația Partidului Muncitoresc Român, care va participa la lucrările celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Italian. Pe lângă delegația P.M.R., alcătuită din tovarășii Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R., și Paul Niculescu-Mișu, membru al C.C. al P.M.R., a fost întâmpinată de Emanuela Macaluso, membru al conducerei Partidului Comunist Italian, Anelio Barontini, din partea secretariatului P.C. Italian, Cesare Fredduzzi, membru al C.C. al P.C. Italian, precum și de activiști ai C.C. al P.C. Italian.

Au fost prezentați, de asemenea, însoțitorii și afaceri ai inter-prim al R. P. Romine la Roma, Mihai Bozianu și membri ai delegației R. P. Romine la Roma.

Strauss silit să renunțe la postul de ministru

BONN 30 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează că ministrul de război vest-german, Strauss, a declarat la 30 noiembrie că a hotărât să renunțe de a participa la viitorul guvern.

Strauss a anunțat această hotărâre la München, după o ședință de patru ore și jumătate cu liderii locali ai Uniunii creștin-socialiste (fracțiunea bavareză a partidului creștin-democrat) al cărui președinte este.

Deși scandalul cu „Der Spiegel” a fost „opera” comună a întregii echipe a lui Adenauer, acum s-a ajuns la concluzia că fără renunțarea la Strauss — considerat ca principal vinovat — nu va putea fi pus la punct viitorul guvern.

În comunicatul publicat vineri seara, fracțiunea creștin-socială se declară dispusă să participe fără Strauss la un viitor guvern de coalitie.

„Renunțarea” lui Strauss și faptul că fracțiunea bavareză s-a declarat de acord să participe, fără a mai încerca să-și impună liderul compromis în guvern, reprezintă o înfrângere.

De ce s-a suspendat procesul intentat Uniunii persoanelor persecutate de nazisti

BERLINUL OCCIDENTAL 30 (Agerpres). — Corespondentul din Bonn al agenției Reuter, referindu-se la felul în care se desfășoară procesul înscenat Uniunii persoanelor persecutate de nazisti (U.P.P.N.), relatează că în ședința de vineri delimitată în sala tribunalului s-a petrecut următorul incident: în momentul în care judecătorii își ocupau locurile, o persoană care se afla

U THANT ALES SECRETAR GENERAL AL O. N. U.

NEW YORK 30. — Trimisul Agerpres, C. Răducanu, transmite: La 30 noiembrie, în cursul dimineții, a avut loc o ședință închisă a Consiliului de Securitate, consacrată desemnării lui U Thant ca secretar general al Organizației Națiunilor Unite pentru o perioadă care durează până în noiembrie 1966. Procedura urmată a fost discutarea și apoi adoptarea în unanimitate a unei rezoluții, prezentate Consiliului de cei șase membri nepermanenți ai Consiliului de Securitate, între care și Republica Populară Română. Recomandarea Consiliului de Securitate urmează să fie ratificată de Adunarea Generală, transformând calitatea de secretar general provizoriu pe care U Thant o deține din noiembrie 1961 în aceea de

secretar general al Organizației Națiunilor Unite până în noiembrie 1966.

Delegații și observatorii de la Națiunile Unite salută în unanimitate această hotărâre ca fiind expresia recunoașterii calităților diplomatice ale lui U Thant și a aportului adus activității Națiunilor Unite și cu deosebire a rolului jucat în soluționarea crizei din Marea Caraibilor.

NEW YORK 30 (Agerpres). — Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat vineri după-amiază recomandarea Consiliului de Securitate de a numi U Thant în funcția de secretar general al O.N.U. pe timp de 5 ani începând din 30 noiembrie 1961, cînd el a preluat această funcție în mod provizoriu.

Propunere a R. P. Romine aprobată de Comisia balcanică a U.N.E.S.C.O.

PARIS 30 (Agerpres). — Comisia balcanică a U.N.E.S.C.O. a aprobat propunerea R. P. Romine de sprijinire de către U.N.E.S.C.O. a activităților culturale balcanice și crearea unei asociații internaționale de studii balcanice.

Comisia de program pentru activitatea culturală a discutat rezoluțiile cu privire la convenția pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, convenția universală asupra dreptului de autor, convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți de program, precum și o serie de măsuri pentru prezervarea și restaurarea bunurilor culturale, interzicerea și împiedicarea importului-exportului și vânzării ilicite a bunurilor culturale.

În cadrul dezbaterilor, reprezentantul R. P. Romine, Ion Anghel, a susținut aceste proiecte de rezoluție, ocupându-se în mod special de rezoluția care privește interzicerea și împiedicarea exportului-importului și vânzării ilicite a bunurilor culturale.

După interzicerea Partidului Comunist din Algeria

PARIS 30 (Agerpres). — La 30 noiembrie, Bachir Hadj Ali, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Algeria, a cerut să se anuleze hotărârea guvernului algerian de a interzice Partidului Comunist din Algeria. În declarația publicată la 30 noiembrie de ziarul „Alger Republicain”, Hadj Ali caracterizează această hotărâre drept o „măsură gravă și cu totul ilegală”. El scrie că această măsură este antidemocratică și „că nu poate fi decît pe placul imperialiștilor”.

Atît înainte de războiul de eliberare, cît și după obținerea independenței, a declarat Bachir Hadj Ali, comunistii algerieni, al căror număr a crescut în mod considerabil în întreaga țară, nu s-au ridicat niciodată împotriva Biroului Politic al P.E.N. și nici împotriva guvernului. Așașat politiciile sale de apărare a intereselor naționale ale poporului algerian, Partidul Comunist din Algeria va continua și de acum înainte să susțină orice acțiune progresistă a guvernului, aducînd în același timp critici constructive oricăror acțiuni contra intereselor țării.

În legătură cu arestările de membri ai P.C. din India

MOSCOW 30 (Agerpres). — TASS transmite: Într-o notă redacțională intitulată „Opinia publică mondială condamnă represiunile împotriva Partidului Comunist din India” publicată de ziarul Pravda se spune: „Situația despre represiunile dezlănțuite de autoritățile polițienești împotriva Partidului Comunist din India a neliniștit profund opinia publică mondială progresistă și în primul rînd, partidele comuniste și muncitorești frațrești”, scrie ziarul.

„Pravda” relatează cazuri de arestări în masă ale comunistilor indieni și subliniază că, deși Nambudiripad, secretar general al Partidului Comunist din India, a fost pus în libertate la 28 noiembrie, potrivit informațiilor primite, represiunile împotriva comunistilor continuă.

Ziarul citează luările de poziție ale mai multor conducători de partide comuniste și muncitorești care condamnă acțiunile autorităților indiene.

„Comunistii din U.R.S.S. — scrie în încheiere „Pravda” — se solidarizează cu aceste lăudri de poziție ale reprezentanților partidelor comuniste. La redacția „Pravda” sîntese numeroase scrisori din partea unor membri ai P.C.U.S., în care ei condamnă represiunile în masă împotriva unui partid frățesc — Partidul Comunist din India.”

CONTINENTUL NEGRU ASTĂZI

În 1482, Diogo Cão, nobilul de la U Thant, a descins prin locurile unde se află în zilele noastre Angola, un gînd l-a chinat: ce mătură săi ducă atotputernicul său stăpîn despre veteza trimisului său peste mări și țări? Cão s-a hotărît, după o epuizantă chibzuință, să aducă regelui cîteva „mostre” ale bogățiilor de pe pămîntul ce îl descopriese. Pe fragila navă a încercat să-laze cu aur și încă ceva: patru negri. Legenda spune că era primul transport de sclavi. Primul său, în orice caz, unul dintre primele... Dar cite aveau să-i urmeze? Nimeni n-a operat contabilitatea acestor transporturi. Negustorii de sclavi nu țineau registre și nici nu aveau pastai statistice. Un singur lucru se știe: urmașii lui Cão nu se mai mulțumeau cu „mostre”, doar cu patru exemplare. Proportțiile comerțului cu oameni le dezvăluie cutremurător o cifră: 100 000 000. „Se poate afirma fără nici o teamă de exagerare că negocia de sclavi a costat Africa negră 100 000 000 de suflete” — a demonstrat marele savant dr. W.E.B. Du Bois.

Că și epoca neguștorilor de sclavi aparțin unei istorii acoperite de praful secolelor. Acum, în secolul atomic, prin Africa nu mai întinșeză pirajii ai oceanelor veniți să încerce sclavi spre a-i vinde pe alte continente. Ar fi o afacere nerentabilă și jenantă. Dar, jefuitorii Africii — și sînt, alit de mulți — n-au dispărut. Li descoperi mișunind pe continentul negru și lămentușul-se la tribuna O.N.U. Identificarea acestor jefuitori, Africa a făcut-o de mult. Numai că atangerea lor nu este o operație deloc simplă.

Urmasi ai neguștorilor

de sclavi...

Domnul Patrik Dean este plătit din banii contribuabililor britanici să reprezenta guvernul majestății sale la O.N.U. Dl. Dean fiind britanic se presupune că este și calm. Numai că în urmă cu cîteva zile a părăsit presupusul calm spre a declara un violent atac la adresa Comitetului celor

17 țări care se ocupă de problema lichidării colonialismului. Domnul Dean dorea ca membrii comitetului să-și dea seama că de ce plătaci în Africa să stea de război cu bătăliștii, în loc să se delaseze la... Londra? Ogorabilul stăruia al bugetului britanic era furios pe recomandările comitetului care cereau să se pună capăt colonialismului. El afirma că asemenea recomandări sînt bazate „pe greseli materiale și depășite de evenimentele” (agenția „France Presse”) și că ar crea... „haos și confuzie”.

Domnul Dean nu-i un original. El a repetat cu conștiinciozitate fraze rostite cu aceeași ardore de predecesorii săi. Ni s-au întipărit bine în memorie! Cînd un popor înlăunțit de colonialism revendică libertatea, metropolele occidentale replică că nu îl pot lăsa să-și revindă stăruștea neguștorilor colonialiste. Numai că popoarele multor țări africane n-au luat în seamă poveștele asupritorilor și au măturat pe coloniiștii. Povestea cu haosul a rămas în învechitele texte din arhive. Continentul despre care se afirma că admorse pentru secole s-a trezit la viață. Nu le-a fost pe plac lui Dean, patronul lor și partenerilor acestora, dar istoria Africii a cunoscut un punct de cotitură. Petele colonialismului au început să fie șterse de pe harta continentului negru. Cîrcula chiar o anecdotă despre modificările care interveneau cu o repeziune care depășea ritmul de lucru al cartografilor, astfel încît în permanență noile hărți ale Africii erau... vechi.

Multe state africane au trecut de anul I al independenței, de ceasul festivelor banchete, al rașunatelor discursuri și al serbarilor cu jocuri de artificii și la crîm de bucurie. Ele se află acum în fața complexelor probleme ale prezentului și viitorului. Încotro? De multe ori, drumul este blocat de pietrele trecutului. Uneori, pietrelor din trecut li s-au adăugat atele noi, mai proaspete. Colonialiștii au fost azvîrșii pe intrarea din țară, dar — în o serie de cazuri — s-au reîntors pe scara de serviciu. Au schimbat firma și pozează chiar în binefăcători. Dar africanii au memorie. Cînd Firestone, în 1925, a ocupat plantațiile de cauciuc din Liberia a declarat: „Sîntem interesați în orice acțiune avînd drept scop înlăturarea condițiilor de viață în Liberia”. Interesul companiei americane pentru „înlăturarea condițiilor de viață în Liberia” a fost atît de mare, încît în 1962 ziarul englez „GUARDIAN” zugrăvește un astfel de tablou: „Situația în Liberia este foarte grea. Aproape toți locuitorii sînt bolnavi de malarie. Mortalitatea infantilă se ridică la 70 la sută. Doar 11 la sută din copiii de vîrstă școlară frecventează școlile”.

Uneori, diplomații occidentali, mai ales cei americani, joacă rolul „anticolonialismului”. Sînt dispuși să verse lacrimi pentru suferințele trecutului, dar uită că strălucirea Londrei, Parisului și New Yorkului a fost clădită pe sudoarea și sîngele africanilor, estivelor și latino-americanilor. În clipa prăbușirii vechilor imperii

coloniale, domnii colonialiștii vesează să clădească alte imperii. Pe acestea, hărțile nu le vor mai consemna. Vădu discreției le va acoperi. Vor trebui să fie imperii invizibile, dar la fel de rentabile, poate chiar mai rentabile și mai trainice. În locul colonialismului de tipul lui Cecil John Rhodes care folosea în secolul al XIX-lea mitralierele Maxim împotriva războinicilor matabili înarmați cu săbii, își fac apariția în Africa onorabili businessmen cu toba plină de promisiuni, cu o față surzătoare, amabilă. Colonialiștii portughezi cumpărașii la vremea lor întinșez teritoriul vinzîndu-le băștinășilor sticle colorate și mărgele. Urmașii lor americani din a doua jumătate a secolului XX oferă africanilor dolari cu imprumut. „Businessul american a descoperit parca în Africa un nou Eldorado pentru el” — remarcă revista „AFRICA TRADE AND DEVELOPMENT”. Intr-adevăr, monopolurile americane s-au năpustit asupra Africii. „Standard Oil of New Jersey”, „Libian American Oil” și alte companii extrag petrol în Sahara și Libia, grupul Rockefeller — Morgan își mărește bogățiile luînd parte — ca deținători de acțiuni ai faimoasei „Union Miniere — la jefuirea cuprului, uraniului, cobaltului și diamantelor din Congo, „Firestone” se îmbogățește de decenii pe seama cauciucului și minerului de fier din Liberia, „American Metal Company” și „American Potas and Chemical Corpora-

Penru ce este arestat acest african? Întreaga lui „vină” constă în aceea că a participat la un miting de protest împotriva interzicerii partidului Uniunea poporului african, Zimbabwe, cel mai mare partid din Rhodesia de sud.

„Rhodesian Anglo-American Company” exploatează aurul, diamantele și uraniul Africii de sud și cuprul Rhodesiei de nord. Lista nu-i completă. Mozambic, Sierra-Leone, Nigeria, Somalia, Coasta de fildes, Senegal, Volta superioară și alte țări africane au devenit terenul de acțiune al monopolurilor americane. Imperiul invizibil capătă deci contururi precise. Să nu-l căușăm zadarnic pe hărți. În schimb îl vom descoperi în economia statelor africane. În fond, avem de a face cu o simplă și banală schimbare de firmă... Cunoscutul publicist american A. Shteldes scria: „Businessmanii americani prețur să crească în Africa mine de fier și nu otelarii, mine de cupru și nu fabricile de rafinare a cuprului, să ridice sonde petrolifere și nu rafinării. Ei nu doresc o Africa independentă din punct de vedere economic. Pentru că dacă Africa va fi independentă, atunci neocolonialismul va avea aceeași soartă ca și colonialismul”.

Se numește... civilizație

Africa anulul 1962 este martora la capetenle pe care colonialismul le întinde popoarelor uriașului continent sub forma „asocierii” la Piața Comună, stiu a invitației politicoase de a adera la pactele militare ale occidentului. Unii politicieni africani, din păcate, au șters cu buretele trecut și sînt gata să se arunce în abisul neocolonialismului. Dar constituția adevărată a Africii, a Africii care a suferit, a sperat și a luptat, este trează. Ea nu dă uitării rînille de pe trupul ei. 30 000 000 de africani trăiesc încă în tragedia dominației colonialiste. Pe harta Africii mai sînt încă destule pete negre. Ele continuă să fie ceea ce o revistă străină denumește „principala rezervă a colonialismului”.

În Angola curge sîngele africanilor. Pădurea deasă este teatrul unui război cumplit. Armamentul ultra modern, pus la dispoziția Portugaliei de către N.A.T.O., nimicite colibe patrioților și transformă în norme de cadavre pe africanii ce apar în drumul portughezilor. În 1962, în această colonie — unii stau membri ai N.A.T.O. — se mai practică munca forțată sub forma „contractării”. Cu obrăncine, ministrul de externe portughez afirma că raportul comitetului O.N.U. care a dezvăluit realitatea angoleză ar fi „tendențios și nebazat pe fapte”. Dar faptele sînt încăpătinate:

- La 26 000 locuitori există un singur medic.
- din 100 de noi născuți, mor 80!
- 99 la sută din populație este analfabedă.

„NEW YORK TIMES” scria despre colonialiștii portughezi că sînt „aparitori activi ai civilizației în Africa”. Iată „civilizația” pe care N.A.T.O. o apără în Angola! Ziarul „HORON” din Conakry se întreba: „Cum poate pretinde Portugalia că apără civilizația din Angola? Despre ce civilizație este vorba? Despre civilizația ignoranței sau mizeriei?” Washingtonul, Londra și Lisabona încearcă să păstre-

ze pozițiile colonialiste în partea sudică a Africii. Ele încearcă să creeze o „centură albă” a Africii grație unei alianțe care vesează pe Werwoerd, Welensky, Salazar și compania. Vor să păstreze „apartheidul” din Republica Sud Africană, rînduilele rasiste din cele două Rhodesii, teroarea sîngeroasă din Angola și Mozambic și care vor să frîneze drumul spre lumină al continentului negru, care vor să proiecteze pe mîni departe umbra stăpînitorului al asupra Africii sudice. Complotul este dirijat de aceeași profitorii. Să transcriem cele scrise de revista „ORIENTERING” din Oslo: „Principalele bogății naturale ale părții de sud a Africii sînt diamantele, aurul, cuprul, cobaltul, wolframul, zincul, uraniul și argintul. Minele de aur din Republica Sud Africană, extracția cuprului în Rhodesia de nord, cîmpurile diamantifere din diferite părți ale Africii de sud și numeroasele mine din Katanga se află în mîinile a aproximativ 20 mari companii. În fruntea acestor companii, la fel ca un pînăner care își țese pînza, stau minile industrial-financiare anglo-americane.”

Dincolo de paravanul pe care le-a amenajat diplomația occidentală a devenit Linpotele unora duc firele multor tragedii ale Africii. Situația din Congo a dezvăluit consecințele nefaste ale concurenței monopolurilor din S.U.A., Anglia și Belgia pentru acapararea bogățiilor tîrului stat african. La ora actuală se pare că s-a conturat un tir întreg monopoluri, cele mai slabe (Belgia) făcînd concesii celor mai puternice (S.U.A.), fără însă a se elimina definitiv contradicțiile. În prezent, s-a pus în circulație ideea unui plan pentru „redistribuirea bogățiilor Congoului”. Cui să-i fie „redistribuite”? Bineînțeles, monopolurilor... Între timp, Congo își pierde atribuțiile unui stat independent. Sursa lui se decide la Washington, Londra și Bruxelles.

Uriașul negru

În acest sfîrșit de an, continentul negru se înfățișează ca un uriaș ale cărui trăsături par greu de desenat, complexe, uneori contradictorii. Africa caunște țări ale unei vieți noi, cu adevărat liberă și totodată, țări ale robiei colonialiste, ale „apartheidului”, ale secolilor de mii de africani ucîși în sutele pirjilite. Trezirea Africii este însă un proces ireversibil. Continentul despre care o revistă americană proorocea (doar cu un deceniu în urmă) că va mai dormi secole, este în plină eferescență. Colonialiștii mizează însă pe lipsa de experiență politică a unor părți ale popoarelor africane spre a le deruta, a le diviza, a le reduce în situația de pe vremea lui Cecil John Rhodes și a mostenitorilor săi contemporani. Whitehall, premierul Rhodesiei de sud, a ajuns chiar să promită: lichidarea rasismului. Cu niște „mici” excepții: a) nu-i practic ca negrii să însoțe; b) neînjind instruiți, negrii nu sînt capabili să voteze... și așa mai departe.

Numai că Africa pășește înainte, deși drumul îi este anevoios. Desorii, glasul Africii răsună cu putere în arena internațională. Așa s-a întîmplat la O.N.U. cînd

Imagine cutremurătoare din Angola! Un patriot este martirizat de către colonialiști.

voturile africane, alături de cele ale țărilor socialiste și ale statelor independente din Asia și America Latină, au condamnat sălbătecul rasism din Uniunea Sud Africană. Faptul nu a trecut neobservat peste ocean. Dl. David Lawrence și-a recursat juriu de-a lungul a cîtorva coloane din „NEW YORK HERALD TRIBUNE”. Era furios că preferința S.U.A. n-au fost luate în seamă de „un grup compus în mare măsură din națiuni necivilizate, înapoiate și nedezvoltate”.

Cînd Diogo Cão a adus patru negri la curtea regelui portughez, el era animat de un dispreț suveran pentru locuitorii Africii. În anul 1962, dl. David Lawrence are exact mentalitatea colonialistului din secolul XV. Neguștorii de sclavi au dispărut, dar a rămas mentalitatea lor.

Viața a fost o școală aspră pentru africani. Au învățat multe. Mai mult decît orice au învățat să-și cunoască dusmanii. Și, deși misionarul-neguștor de sclavi a fost înlocuit de spionul din „Corpul păcii”, în Africa, în Africa, se mai practică munca forțată sub forma „contractării”. Cu obrăncine, ministrul de externe portughez afirma că raportul comitetului O.N.U. care a dezvăluit realitatea angoleză ar fi „tendențios și nebazat pe fapte”. Dar faptele sînt încăpătinate:

Washingtonul, Londra și Lisabona încearcă să păstre-

EUGENIU OBREA